

Turistična poživitev Ljubljane

Z novimi in obnovljenimi pivskimi lokali, ki so jih odprli letošnje poletje ob Ljubljani od Tromostovja do Čevljarskega mostu, so turistični delavci dosegli ravno nasproten učinek, kot so načrtovali. Zgodilo se je isto kot z vsemi na novo odprtimi lokali v središču Ljubljane. Dobesedno so jih zasedli mladoletniki (povprečje 17 let) in pijanci. V teh lokalih (Konjski rep, Makalonca, Zlata ladjica) točijo v glavnem pivo, čeprav je bilo mišljeno, da bo to prijetno zbirališče domačih in tujih turistov ter Ljubljancov za miren klepet ob kavici in kozarčku vina. Vse pa se je sprevrglo v hrupno razgrajanje in celo pretepanje. Hrup je še posebno močan zvečer in pozno v noč (do 24. ure) zaradi dirkanja in ropota raznih motorjev, čeprav je ta del ulice zaprt za vsa motorna vozila.

Najhujše pa je, da je med Konjskim repom in Maka-

lonco nastalo pravo javno stranišče. Vse ograje in zidovi sosednjih hiš so prepojeni z urinom, ki ob vročih dnevih povzroča neznosen smrad. Travnati nasadi ob Ljubljani so izginili, spremenili so se v smrdeče blato vse od Makalonce do Tromostovja. Lastniki teh lokalov namreč nimajo lastnega stranišča in trdijo, da njihovi gostje uporabljajo javno stranišče na Tromostovju. Toda za opotekajoče goste je to predalet in se navadno olajšajo kar za kioski, hišni mi vogali in na poti od Makalonce do Tromostovja. Stanovalci v Wolfovi ulici 1, 3 in 5 smo dobesedno prisiljeni bivati v zaprtih stanovanjih. V Wolfovo ulico namreč tudi ne moremo odpirati oken, ker tamkajšnji gost promet povzroča močno tresenje in hudo onesnaževanje zraka z izpušnimi plini.

Kako s temi lokali pripomoremo k vzgoji naše mladine, je jasno, turisti pa ob

pogledu na nesnago in pijančevanje gotovo ne dobijo nepozabnega vtisa o lepi, be-

li in mogoče celo kulturni Ljubljani.

ANA RIBNIKAR,
predsednica hišnega sveta
Wolfova ulica 3

Bolniške halje po bifejih

Že nekaj časa občane krajevnih skupnosti okoli Kliničnega centra v Ljubljani moti sprehajanje in oddaljevanje bolnikov iz bolnišničnega območja. Res je, da je center razdrobljen, da ima svoje oddelke v bližnji in daljni okolici, da je bolnikov v Kliničnem centru vsak dan več. Skratka, težave so precejšnje.

Res pa je tudi, da se nekateri bolniki nemoteno sprehajajo in oddaljujejo, posebno ob toplejših dnevih, v krogu enega kilometra in več (tudi na trgu jih je bilo videti) v bolniški halji. Tako

jih vidimo v okoliških gostilnah in bifejih, v trgovinah, mlekarnah pa tudi v precej oddaljenih parkih s steklenicami v rokah.

Znano je načelo, da mora bolnik, ki je bil sprejet v bolnišnico, spoštovati hišni red in da se mora po odobritvi zdravnika zadrževati v njenem neposrednem okolju. Sprašujemo se, ali so taki »bolhiki« res potrebni zdravniške nege, ali res potrebujejo nenehno bedenje zdravstvenega osebja nad njimi. Ali ni dovolj hudo bolnih, ki komaj čakajo na sprejem v bolnišnico?

BOJAN LUBEJ

Takih izletov si še želimo!

Zveza borcev NOV »Majde Vrhovnik« v krajevni skupnosti Gradišče je 23. septembra priredila za svoje člane izlet v Kumrovec in Donjo Stubico. Izleta se je udeležilo kar 87 borcev in njihovih družinskih članov. V dveh avtobusih nas je pot vodila najprej v Celje, kjer smo se ustavili v Joštovem mlinu, znameniti postojanki slovenskega predvojnega revolucionarnega delovanja in prizorišču druge konference KP Slovenije. Gostiteljica, tovarišica Darinka Joštova, nas je z njeno znano gostoljubnostjo sprejela in s tehtno razlago zgodovinskega dogajanja popeljala v čas tik pred drugo svetovno vojno. Ugotoviti in pohvaliti je treba, kako dobro je urejen in skrbno vzdrževan ta spomenik naše revolucije.

Po malici v Podčetrtku smo po dolini Sotle odhiteli do prvega cilja - Kumrovca.

Tam smo si najprej pod vodstvom domačega vodiča ogledali domačijo Brozovih - rojstno hišo tovariša Tita, ki je skrbno vzdrževana in kjer se lahko skozi eksponate - slike in dokumente iz Titovega življenja tudi seznaniš z našo revolucionarno potjo vse do današnjih dni. Prav tako je bila vredna ogleda osnovna šola, v kateri se je šolal Tito, številni izletniki pa so si ogledali še novo politično šolo, ki je zrasla na robu Kumrovca.

Slikovita pot do Donje Stubice je sorazmerno kratka, vije pa se med gričevjem in vzpetinami, posejanimi z vinogradi in sadovnjaki, skozi gosto naseljeno Hrvaško Zagorje. Ustavili smo se pri spomeniku Matiji Gubcu Antuna Auguštinčiča in si ogledali bližnji muzej kmečkih uporov, predvsem znamenitega in tragičnega slovensko-hrvaškega upora le-

ta 1573. Muzej je sicer v nekdanjem, sedaj lepo obnovljenem dvorcu hrvaške plemenaške rodbine Oršičev, je pa urejen, lahko rečemo, po sodobnih načelih, ki veljajo za muzejske zbirke in vsebinsko silno bogat ter pregleden. Po njem nas je vodila domača voditeljica, vendar je pot skozi zbirke in eksponate za nekoga, ki je željan globljega znanja, bila časovno prekratko odmerjena.

Vračali smo se polni vtisov in informacij, dobro razpoloženi od lepega izleta in tudi prekrasnega vremena mimo Zaprešiča na avtocesto do vasi Otočec pri Novem mestu, kjer nas je v dobri gostilni »Pri Vidrihu« čakalo imenitno kosilo, ki je bilo hkrati tudi večerja.

Zahvaliti se moramo odboru, ki je izlet tako dobro in poceni organiziral, tako da smo se med vožnjo po Savinjski dolini, skozi Kozjansko, po dolini Sotle in v Hrvaškem Zagorju mimogrede seznanjali še s politično zgodovino in gospodarsko-družbenimi značilnostmi krajev, mimo katerih smo hiteli.

RIHARD KNEZ

Konjski rep - mnogi Ljubljanci so pozdravili to »poletno pridobitev« drugim - predvsem stanovalcem v okolici - pa je povzročil mnogo hude krvi...

FOTO: VITO KOMAC

SKRB ZA STAREJŠE OBČANE

Zavzetost ni upadla z leti

Zadnje dni septembra in prve dni oktobra je potekal peti teden upokojencev občine Center. Tokrat so se upokojenci tudi v naši občini vključili v proslavo 40-letnice vstaje jugoslovanskih narodov in narodnosti, še posebej pa so obeležili 35-letnico ustanavljanja društev upokojencev v svobodni Jugoslaviji. Člani društev upokojencev so brez dvoma že doslej veliko prispevali k zgraditvi naše družbe in si bodo še naprej prizadevali za tovariške in humane odnose pri krepitevi našega sistema socialističnega samoupravljanja.

Ob minulem tednu upokojencev so njihova društva v krajevnih skupnostih pripravila srečanja starejših občanov s pogostitvami, bolne pa so obiskali doma oziroma v domovih za starejše občane. Poleg tega je Zveza društev upokojencev občine Center svojim članom pripravila nekaj prireditev. Tako velja omeniti operno predstavo »Madame Butterfly«, izlet v Beograd z obiskom Hiše cvetja in ogled Cankarjevega doma. Delegaciji društev upokojencev iz Centra pa so pripravili tudi sprejem pri skupščini občine Center pod pokroviteljstvom občinske konference SZDL. Upokojenci pa so se pomerili tudi na šahovskem turnirju.

V četrtek, 1. oktobra je bil pri skupščini občine Center sprejem za delegacijo upokojencev pod pokroviteljstvom občinske konference SZDL. Goste je ob tej priložnosti pozdravil predsednik občinske konference SZDL Vid Štempihar, ki je poudaril veliko zavzetost in pomembno vlogo upokojenih občanov pri delu doma in vseh družbenopolitičnih organizacij in društev v občini.

KOTIČEK DRUŠTVA INVALIDOV

Razstava na Taboru

Ni minilo niti mesec dni, in to prav v letu invalidov, odkar je v KS Tabor ponovno zaživel Društvo invalidov Tabor Ledina, ki si je na nedavnem občnem zboru postavilo dokaj zahteven delovni program za naslednje obdobje.

Peščica članov društva se je takoj lotila dela, saj je že v soboto, 3. oktobra v prostorih KS Tabor priredila razstavo ročnih del svojih članov.

Ob otvoritvi je spregovoril predsednik KK SZDL KS Tabor Sreten Dimitrijevič, ki je

navzoče seznanil z namenom in o nujnosti tovrstnega delovanja invalidnih oseb.

V lepo in okusno okrašeni dvorani je 45 razstavljalcev invalidov pokazalo prek 450 raznovrstnih izdelkov. Zlasti so opazni gobelini Zofije Gornikove, izvrstna so bila platna slikarjev naivcev Milana Šparovca ter mlade nadarjene 21-letne Nevenke Gorjanc, ki na svojih platnih predstavlja pretežno živalski svet. Pa tudi drugi razstavljalci (klekljanje, kvačkanje, tapiserije, čipke, razne vezene in pleteni iz-

delki) so s svojimi kvalitetnimi izdelki dokazali, da so pri svojih hotenjih in delu kljub svojim težavam enakovredni zdravemu človeku!

Da je razstava uspela v pravem pomenu besede, gre za sluga predvsem Tončki Tršek, Zofiji Gornikovi, tov. Dergančevi in drugim, za lepo aranžiranje cvetje pa je poskrbela cvetličarka Suzana Ladičeva.

Obiskovalci so razstavo sprejeli z navdušenjem in neprikritim odobravanjem.

BOJAN LUBEJ